

હનુમાનજીની સ્તુતી.

રંગત તીનતાલી.

આઠ પહરહૈ મુઝે લરોસા તેરા, અંજની કે લાલ, આઠ; ટેક,
 નહી બુદ્ધિ નહી બિધ્યા નહી બળ નહી માલ હું અતી કંગાલ,
 ઘટઘટકી જનત હોતુ મસે. છીપા નહી કુછ હાલ,
 દાસ અપનેકી. કીજે પ્રતીપાલ, આઠ પહરહૈ મુઝે, ચૌક ૧.

ચૌક, ૨,

નામ તેરો સંકટ મોચન કયું, મુઝે રખા સંકટમે ડાલ,
 છોડતુ મારી સરનકી ધરમે, જાવું દીન દયાલ,
 દુર દુઃખ કીજે લીજીએ સંમાલ, આઠ, ચૌક. ૨,

ચૌક, ૩,

ડુબત હું દુઃખ સમુદ્રમે ઇસ. બીપતા સેલો મુઝે નીકાલ,
 રખોલાજ કરો કાજ આજ. માહારાજદો સંકટ ટાલ,
 સદા જસ ગાજિ, કાટો જંજલ, આઠ પહરહૈ, ચૌક. ૩,

ચૌક, ૪.

દો લક્ષિત બરદાન કરો. કલ્યાન મેરા હૈએ હીસવાલ,
 મુનો મહાદેવકી બીનતી અબ, બહોત હૈ હાલ બે હાલ,
 સદા શેવકકા, રાખીયે બયાલ, આઠ, ચૌક ૪ પુરા.

હનુમાન ચરીત્રનો ખ્યાલ,

રંગત છોટી.

ચળે રામ સેલે મુંદ્રીકા ને બજરંગબંકા,
 ઝટ ઝપટ કુદ ગયે સીંધુ જલાદી લંકા. ટેક,
 અંગદરી છે સકપી બીસકોટ સંગ સારે,
 મુધ ચલે સીયા કીલે ન રામકે ખ્યારે,
 નહી મીલા પતા સબ ખોજ કે બન બનહારે,

૨

ભયે મહા હુઃખી સખળીર ખ્યાસકે મારે,
ચોપાઈ,

વજ્રદંત ચક્ષુસ તેહી કાલા, ગગન સીસ પગ જનન પતાલા,
રક્ત નૈન કાતી રૂપ વીસાલા, સો આવા કર ક્રોધ કરાલા,
દોહરૌ

નીરખતહીં સખ કપી ડરે, ભયે મન માહે બે હાલ,
તખ સન મુખવા કે ગચો, કોપ બાલીકો બાલ,

સોરઠો,

ધર ધીર સુમીર મનરામ વા દૈત સેજંગ કીચો હૈ,
ભયે મનકે પુરન કામ અંગ વાકો ભંગ કીચો હૈ
તન ડાલા ચીર તમામ, સંગ્રામવો સંગ કીચો હૈ,
તેહી પહોંચા ચોનીજ ધામ, રન અંદર રંગ કીચો હૈ,

રંગત જીકો,

હીચે હરખ હનુમાન લીચો અંગદ કોગલે લગાય,
ફેર આગે બહે રામગુન ગાયલ,
અતી તીસ નાકે મારે ભયે બળ હીન ગમે ઘબરાય,
બીથા વાસમેકી કહી ન જાયલ,

સોર,

પવન સુત ચઢકે સીખર ચહું ઔરકીનો ધ્યાનલ,
બન સોહાવન સર સરસ મંદીર સુભગ અસ્થાનલ,
તખ બોલાચો પવન સુત સખ કોનીકટ ઉસ આનલ,
સંગલે સખ બીર ફેરવા ઠોર ગયે હનુમાનલ,
મુન ખ્યારે ... ઉસ મંદીરમે એકથી તપ કરતી નારી,
મુન ખ્યારે ... ઉસને બોલાચ કે પુછા સખ લાચારી,
મુન ખ્યારે ... ફેર મહા બીરને રામ કથા કહી સારી,
મીલાન, ફળ બાચો ઔર જળપાન કીચો સારકા,

બટ બપટ કુદ ગએ સોંધુજ લાલીલકા, ચોક, ૧,

ચોક. ૨.

સખ બી રાસે બોલી મુનીઓ ચીત લાકે,

કરો બંદ આંખ પાવોગે સીયા સુધ જાકે,
જખ આંખ બંદકી રામકો ધ્યાન લગાકે,
ફેર દેખે તો પહોંચે સાગર તટ આકે,

ચોપાઇ

અંગદ કહત અવધની યરાઇ, જૈ હોં નગ્રકવન મુંહલાઇ,
નીશ્વય મરન લયો અખ લાઇ, સત્ય કહો મે રામ દોહાઇ,
દોહરો

બંધુ જટાયુ કો તહાં, નીસદીન કરત નીવાસ,
સખદ સુનત તજકદરા, આચો કપીકે પાસ,
સોરઠો

દીયો પ્રભુ ભરઉદ્ર અહાર, મનમે સોચ્યો સમપાતી,
ખોલ્યો યુવરાજ પુકાર, ગીધ આયો જીકો ઘાતી,
કીયો ધન્ય જટાયુ કાર, બસ દેખી ઇસકી છાતી,
દીયો પ્રાન રામપર વાર, સુર પુર પહોંચ્યો એહી ભાતી,
રંગત જીકી

દેખ રૂપ વીકરાલ ગીધકો કપી દલ મનમે ડરા,
રામકો સખોંને સુમરનક રાજી,
તખ સંપાતી કહે કીસ તરહ બંધુ હમારા મરા,
કયા સમઝાય સુનાવોજ રાજી,
સૈર,

મત ડરો મનમે સપત ગીધરાજને ફેર ખાઇકે,
તખ કપી ન કે કુછ જરા પરતીત મનમે આઇકે,
હો ખડે અંગદને સમપુરન કયા સમઝાઇકે,

બુધ કરનેશે જટાયુ નેલો જાન ગમાઇ હે;
સુન પ્યારે ... ગીધકે નૈના સેંજલ બર ખાસમ બરસે,
સુન પ્યારે ... કહે રોરો કે બલ હીન હુ મે બીન પરસે,
સુન પ્યારે ... નહીં કરતો કાગજ રામ કો અપને કરસે,
મીલાન, સત જોજન સાગર મેરે થાએક ફલંકા,
ઝટ ઝપટ કદ ગમે સોધુ જલાલી લંકા, ચોઠ ર,

ચૌક ૩,

યા ઠોરસે સીતા સતી નજર મોઢે આવે,
તુમ મેં સે સાગર પાર જો દોઢ જાવે,
વાનીશ્વય મુધ શ્રી જગદં બાકી લાવે,
રઘુ બંસમનીકે કને બડાઈ પાવે,

ચોપાઈ,

સંપાતીનીજ કથા બખાની, ફેર ગયો કરન કીયા દુખ માની,
કપી સબ નીરખ સીંધુ કોપાની, પાર જાનકી નહીં ગતી જાની,
દોહરો,

પાર જાણી અંગદ કહે, સંસય ફીરતી બાર,
જામવંત કહે પ્રથમ સોં, નહીં બળ રહા હમાર,
સે રહો,

જાળ બન બાવન લગવાન, બજારાજસે છલકીનો,
વા સમે રહ્યો મેં જવાન, ઝટ સાત પદ્મી કીન કીનો,
પાતાલ જાઈ મુનકાન, પગ કોચરના ત્રીતલીનો,
એક દીન કાકરં બખાન, મેં લૌક કીરાચો તીનો,

રંગત જીકી,

ફેર રીખેસ બોલ્યો મુખસે કયોં ચુપઠાડે હનુમાન,
અવતર્યોં રામકે કારજ આનજી,
જનમત હીજ અકાસ મુખકે બીચધર લીયો લાન,
ભયો અધકાર કુલ મંડાનજી,

શૈર,

વજ માયો ઇંદ્રને સો અંગ પર તુમને સહા,
નામ લયો બજરંગ તબ તે સાસ્ત્રને ઐસધ કહા,
દેખ મુરનર મુની લયે સબદંગ બલતુ મરો મહા,
પ્રથમ તુમને રામકો જાચરન અપને કર ગહા,
મુન પ્યારે...મુન જામવંત કે બચન વોતેજ બીરાજ,
મુન પ્યારે...જાનેકો લયે તૈયાર રામકે કાજ,
મુન પ્યારે...હલ સહીત ઈહાં રહીયો તુમ અંગદ રાજ,

મીલાન—મન સોચો આગે મેરેહે રાવન રંકા,
અટ ઝપટ કુદ ગએ સીંધુ જલાદી લંકા, ચોક ડ,
ચોક-૪,

સુર સાકે પરીક્ષા દીની નીસચરી મારા,
ફેર પહોંચે સાગર પારને પવન કુમારા,
ગીરપર અઠ દેખા રાવન કાદલ સારા,
લંકા દેખી ચહું આર સેજલકી ધારા
ચોપાઈ,

સોચત કપીરી સમે અતી લીજે, કેહી બીધ ચરન લંકમે દીજે,
કીયો બીચાર રૂપ લધુલીજે, એહી બીધ ગવન લંકમે કીજે,
દોહરો,

એસો સગુન બીચાર કપી, ધર્યો મસકરો રૂપ.
મન ચાહત કબ દેખી હોં, માતકો જાયસ રૂપ,
સોરઠો,

કપી એ સો લેખ બનાય, ચલે રામકો નામ સુમર કે,
બોલી લંકની રીસાય કયું ભાગત મારે ડરકે,
કીતનો કો ગઘ મેં ખાય, લંકાકા ચોર ઘર ઘરકે,
ડાલુંગી અલીચ વાય, દેખું ગીહો બલીકી ઘરકે,
રંગત, જીનો,

કાઘવંત હોમહા બીરને, જડા મુષ્ટીકા ધાય,
ગીર પડી જમી પે મુરછાં ખાયજી,
ફેર સમલ કર ઉઠી ગીરી ચરણોમે કહે બીલ ખાય,
બીનતી સુનો મેરી ચીત લાયજી,
સૌર,

જોડ કર કહે લંકની સુનીએ અરજ બજવાનજી,
જબ દીયા ખેલાને રાવન કુલકો બરદાનજી,
એક હામુજ સેત બીનીસ ચરકી હોગી હાનજી,
મારને સેકપી કે તુ હોના બીકલજી સઆનજી,
મુન ખ્યારે...અબ જાવો રામ કે કામકો આપ સુધારો,

મુન પ્યારે...હયહનુ માનનીસ ચરોકો હનહન મારો,
 મુન પ્યારે...દાપ્રાન દાનમોકોએ દયા ખીચારો,
 મીલાન—અંજનીકે સુતને નેકન કીની સંકા,
 અટમપટ કુદ ગએ સૌધુ જલાદી લંકા, ચોક ૪.

ચોક ૫

બળજનકો રાજ રામને દીયા સમંદર,
 રખાલી રદે મેસીતા બરકો ધસે પુર અંદર,
 જાકે સોધા જોધાને મંદર મંદર,
 ફીર ગએ વહાંસો તાથા જહાંદસ કંધર,

ચોપાઈ

દેખ પડી નહોં ત્યાં લવાની, જગદં બાસીતા મહરાની,
 ઓર દોરહે કપીજીએ જાની, સુમોર ચલે રામ મુખદાની,
 દોહરો

જાય લલીક્ષન કે લવન, લય ઠાટે હનુમાન,
 લીખા રામકા નામ ગ્રહે, બના દીવ્ય અસ્થાન,

સોરઠો

નીસચરનકો ઇહાનીવાસ, દેખુંમે જીધર તીધર હૈ,
 હુવાઈહાં જગતકોબાસ, રઘુ બરજાને કચું કરહૈ.
 જાયા કપીકે મનખીસબાસ, એ રામ જગતકા ધરહૈ,
 ઇસમે હૈ રામકાદાસ, મીલનાઈસે બહે તરહૈ,

રંગતે જીકી

અક્ષ રૂપહો કપી રામકો નામ જખ સુનાએ,
 લલીક્ષન શબ્દ રનત ધાયેજી,
 રામ નામ સુમરંત તુરંત કપીકે સનમુખ આચે,
 કીની ડંડવત ઓસીર નાયેજી,

સૌર

કહે લલીક્ષન આપ દેને વાલેહો મુખ ધામકે,
 થાતો આપી રામહોથા જગત સીતા રામકે,
 બોલેયું હનુમત લરોસે મે બીહુનીજ નામકે,

હુતરધુ બરકો કપી ચંચળ ન કોઈ કામકે,
 મુન પ્યારે...બતલાવો મુઝેએ કહાંમહાં માયાહૈ,
 મુન પ્યારે...લખીક્ષનને ફેર પતાયું બતાયાહૈ,
 મુન પ્યારે...જવો અસોકબનમે એ સમજાયાહૈ,
 મીલાન—હનુમતને લખીક્ષનકો લેટે ભરઅંકા,
 ઝટઝપટ કુદ ગએ સીંધુ જલાહી લંકા,

ચોક ૫.

ચોક ૬

હોખીદા લખીક્ષનસે ફેર હનુમંત ખીર,
 ગએ અસોક બનમે સુમીર સીરી રધુ ખીર,
 જહાં રહી જનકો રામકે ખીના અધીર,
 ગબરાતી ઐર નૈનોસે બહાતી નીર,

ચોપાઠ

કરબ્રનામ મનમે કપીરાઇ, ગયે ખીરછકે માંહી સમાઈ,
 તહાં આયો રાવન દુખદાઇ, લય દેખાય અહબાત મુનાઈ,
 દોહરો

કહે રાવન અય મુંદરી, માન કહા મુન ખાત,
 નહીં તો કરી હોં આજમે, તેરે પ્રાનકી ધાત,

સોરઠો

મમ ઐર ચીતય એક બાર, ઇતની તો દયા કર મનમે,
 હસ ખેલ આંખ કર ચાર, નહીં ડાઘું માર એક ક્ષનમે,
 મદોદર ઐસી નાર, નહી નીક લેચઉદ લવનમે,
 સોતો પરડાલું વાર, તુંખસી મેરે નયનનમે,

રંગત જીતી

નહી નીર ખ્યોજળ સીયા તો નીસ ચરી યોંકો કહે સમજાય,
 નીકટ લય દીખલાવો તુમ આયજી,
 રાવન તો ગયા લવન રાક્ષસી યોંકોએ હીફરમાય,
 ડરાને લગીવો સનમુખ બાયજી,

ચૈર

તીરી જલાને હાલ ફેર આરંભ સપને કાકીયા,

અધકે સુત રાવનકો ખાંદરને જલા લંકા દીઆ,
 બાગ ખીલકુલ તોડ ગઢકો ફોડ બાટ અપની લીયા,
 સુન બચન ઉસકે નીસા ચરી ચાંકા અતી ઘડકા હીયા,
 સુન પ્યારે...ગીરી ચરન આન હાય માનવો સખ સીતાકે,
 સુન પ્યારે...તીરી જટા કહે કર જોરવો સીસ નમાકે,
 સુન પ્યારે...હે માત ભરમ કરહો મુઝે આગ લગાકે,
 મીલાન—જલ જળિં અભય પદ પાણિં મીટે કલંકા,
 ઝટઝપટ કુદ ગયે સીધું જલાદી લંકા, ચોક ૬.

ચોક ૭

આસીસ તીરજટા કુદે જનક દુલારી,
 ગઘ દુખસોચ સાગરમે ખીરહુકી મારી,
 લગી ખીલાપ કરને સુમીર રામ છબ ધારી,
 હૈદીનાનાથ મુઘકાહે મેરી ખીસારી,

ચોપાધ

દીયો મુંદ્રીકા ડાલ કપીરાધ, નીર ખતહી સીયા અતી ઘભરાધ,
 કછુખે મુઘલધ કછુ મુઘ આધ, તખકપી મહે મારામ સુનાધ,
 હોહરો

ગુન પ્રતાપ રઘુ નાથકો, લગે બરનન હનુમાન,
 સોચન કરજ્યા માત કછુ, ઐહે કીપા નીધાન,

સોરઠો

લંકામે આનજગદીસ, બાનનકો મેહબર સૈહે,
 દસસીસ ઐર ભુજખીસ, રાવનકો કાટ ગીરૈહે,
 જસમય ધાય રબ કીસ, રન ભુમીમે ગદા ચલૈહે,
 એક એકકું ડાલૈહે પીસ, નીસ ચરજો સામને ઐહે,

રંગત જીકી

મુનત બચનયુ' કહે જનકનંદની કૌન તુમ બ્રાત,
 કરો પરતક્ષ આનકે વાતજી,
 પ્રગટ લયે હનુમાન સીયાકે સનમુખ જોડે હાત,
 રૂપ છોટા ઐર સુંદર ગાતજી,

કહો કુરાળ રઘુનાથકી હનુમાન સેં કહે જનકી,
 કયેં નહીં મુખ લેત રઘુબર બેગમેરે જનકી,
 કહે કપીહિ માત ચીંતા છોડ દોહર આનકી,
 દરસ દેહેં સત્ય કહુ મોકો સપત ભગવાનકી,
 સુન પ્યારે ... કહે જનક સુતાદલ કોસ ઝીતીહિ કયસે,
 સુન પ્યારે ... હય સંગરામકે બલી તુમારે અયસે,
 સુન પ્યારે ... કપીભયો પરવતાકાર બચન સુના જયસે,
 મીલાન, ... આનંદ હુઇ સીયા દેખ રૂપ બજરકા,
 ઝટઝપટ કુદ ગયે સીંધુ જલાદી લંકા, ચોક ૭.

ચોક ૮

ગીરીચરન કહે હનુમાન માતમેં જાડેં,
 લગી ભુખ આગ્ના દોતો જાયે ફલ ખાડેં,
 ભર કુધાકો અપની ફેર સરણમેં આડેં,
 હોખીદા સદેસો રામકો જાય સુનાડેં,

ચૌપાઈ

આય સદે સીયા કહે સમજા કે, અહીંઓ બેગમધુર ફલ ખાડેં,
 ચલે હનુમાન ચરન સીસ નાકે, પહોંચ્યો અશુર બાગમે જાકે.
 દોહરો

પૂલ ખાયો તરૂ તોડ કપી, ડાલ્યો સીંધુ મજાર,
 રખવાળ ન કોહ ન હનુ પઠવા જમકે દાર.

સૌરો

જાકરકે કરી પુકાર, બચ ગયે જો કપીફે કરસે,
 સુનીઓ ધરમા અવતાર, સબ કહુત એ દસકંધરસે.
 ઇસ કઠીન સીંધુ કે પાર, કપી આયો કૌન નગરસે,
 તરૂ ઉજાડ પહરૂ માર, મેલ્યો તુરંત સાગરસે.

રંગત જીકી.

કહે રાવન કર ક્રોધ પુત્રસેં અભીબાગમે જાવ,
 કપીકો બાંધ તુરંતહી લાવજી,

પીતા બચન સુન ઉઠાવો અછય કુમાર જો બાકે તાવ,
બાંધનેકા કર ચલા ઉપાવણ.

સૌર,

જળ વો નીસચર રાજ જા પહોંચા નીકટ હનુમાન કે,
કોપ કર મારા કપીને મુસ્તીકા એક તાન કે,
તન ગયા કુમલાય બાર લગી ન જાતે પ્રાન કે,
બજમાનો ગીર પડા શીર પર અછયકે આનકે,
સુન પ્યારે...હુવા મનમે રાવન દુઃખી પુત્ર વધ સુન કે,
સુન પ્યારે...કહે મેઘનાદસે કર વીલાપ સીર ધુન કે,
સુન પ્યારે...હૈ કૌન કપી ઘર લા બોલા જળ ભુન કે,
મીલાન,...હનુમાનથે જયું ગજ જુથમે સી હની સંકા.
ઝટ ઝપટ કુદ ગયે સીંધુ જલાદી લંકા ચોક-ટ

ચોક.

આ મેઘનાદ અતી છલી ઝૈર બલી બડા,
લીયા છીન છત્ર જો જાકે ઈંદ્રસે લડા,
સો આનકે સનમુખ અંજની સુત કે અડા,
સંગમે જસકે નાના નીસચર દલ બડા,

ચાપાઈ.

દેખત કટકટાયકપી ધાચો, બાજ બટેરન પર જમી આયો,
તરૂ ઉખાડ દલમાંહી ચલાયો, માહામેઘ ધુન ગરજ સુનાયો,

દોહરો,

લગે સંહારન અસુર દલ, કર છલ બલ હનુમાન,
દીયો થપેરા એક જહીં, ભયો ઘટ બાહેર પ્રાન.

સૌરઠા,

કર કીસીકા લીયા મરોડ, કી ન્યારી ભુજ ઝટકકે,
કંઈકે મુડાલે તોડ, માહાધીરને પટક પટકકે.
કીતનોકો અધ મરા છોડ, દીયા કપીને બીચ કટકકે,
કુચ ચલે અસુર મુખ મોડ, કહે કૌન દે પ્રાન અટકકે,

રંગત-જીકી,

કર ઊપાય જુ જલાય, ધાયકર લીડે આય ખજરંગ,
 યે ધડકઈદ્રજીત કે સંગજી,
 સુમીર રામ સુખધામ સુભટસે કીયા યહાં તક જંગ,
 દેખ બલ મનમે, અમુર લયે દગજી.

સૌર,

જ ચડે તર પવનકે સુત, મુસ્તીકા એક પ્રાહાર કે,
 એક છન મુરછાં લઈ તંહી ફીર ઉઠા લલકારકે,
 બંધુ બધકી યાદ કર, નીસીચરને મારે ખારકે,
 દેખી હું યા કપીકો બલ કહે ભ્રમસરકો સમાર કે,
 સુન પ્યારે...તખ મનમે કીયો બીચાર રામકે ધાની,
 સુન પ્યારે...બચ જાઉં તો જુઠી હો પ્રહ્લાકી બાની,
 સુન પ્યારે...હોવે અપાર મહેમાકી જગતમે હાની,
 મીલાન...ચાહું તો ઇસયમે કરડાલું એક ફંકા,
 ઝટઝપટ કુદ ગયે સીંધુ જલાદી લંકા=ચોક-૯.

ચોક, - ૧૦

બ્રહ્મા કે બાન બીન દેખા નહીં ગુજરા
 કર ઈંદ્રજીતને કોધ બ્રહ્મસર મારા,
 હનુમાનને પડતી બાર બીદલ સહારા,
 મર ગયે હજારો દળ કે ચલા નહીં ચારા,

ચૌપાઈ,

જાન્યો મુરછીત કપી લયોરી, કાઢેસ નાગ ફાંસકી દોરી,
 બાંધે સજય કપીકો બર જોરી, પુનીલે ચલ્યો સલાકી ઓરી.
 દોહડે.

યહોંચો એકહી નીમીખમાં, રાવનકે દરબાર,
 કપી હીખી લોકી રીસાય મન, કહે દસકંધ પુકાર.

સૌરઠો.

સઠ તોહે બહા અબીમાન, બન કીયો હાન કાકે બલ,
 મેરા નામ સુના નહીં કાન, સુત બધા ઓર સારા દલ,

જગ અસંખ્ય તોહે સમાન, નહીં દેખ્યાં કપી બોલા બલ,
હીન બધે ન છોકું પ્રાન, અબ બાર ન લાગે એક પલ.

રંગત-જીકી.

કલો કપી બળ મેરે મેવાકો, મુન રાવન મત મંદ,
હે જાકો નામ સચીદાનંદજી,
સીવ વીરંચ કે કરતા કાટત ચૈરાસીકે ફંદ,
રહત ત્રીભુવન જાસે પરસંદજી.

સૈર.

જીસને લંકાકા બનાયા અબ તુઝે સરદાર હે;
ભગત હીત કારન ધરા ભગવતને નર અવતાર હે
દુતવાકો હું હરી જાકી તું અતી પ્રીયા નાર હે,
રામ ભજરે મુંઢ ઇસમેહી તેરા બિધાર હે,
મુન ખ્યારે, તેરે દખત હરકો ડંડ કઠીન જીન તોડા,
મુન ખ્યારે, તોહે સમેત નૃપ દલ હના સબકે સીર ફેડા,
મુન ખ્યારે, ખર દુખર લીસીરામે બીન જીતા છોડા,
મીલાન, બાલીકો બધાએ કહત કપી દે હુકા.

અઠ અપટ કદ ગયે સીધું જલાદી લંકા-ચોક-૧૦

ચોક-૧૨

માલુમ હે મોકો સબ તુમરી પ્રભુતાઈ,
સંગ સહ સખાહુસે કીની જય લડાઈ,
વા સમય ભાગ તેરનસે નલ જ્યા આઈ,
છ માસ બાલીને બગલમે રખા દબાઈ,

ચોપાઈ.

માનો કહા નહો મત વાલા, દેઓ સીયા ભજ હીન દયાલા,
ફેર હું નામકી માલા, કપીકે બચન લગે જીમી ભાલા,

દોહરો.

જીને મોહે માર્યો મેંતીને, બધા કૌન અધકીન,
તાપર તુમરે પુત્રને, બાંધ્યા મુન મત હીન,

સોરઠો.

અંધને કીન મોંકો લાજ, મેં કહું રઘુબીર દાહાઈ,
 મેંકીયા ચાહું પ્રભુકાજ, આચો એહી કારન લાઈ,
 લંકામેં અમર કરો રાજ, ગહો ચરન રામકો, બાઈ,
 લે મીલો જનકી આજ, હુઈ હેં દયાલ રઘુરાઈ,

રંગત-જીકી

બોલા અભીમાની બાની, અંદર ગ્યાની આચો,
 ઇસે લંકામે કાલ લાચોજી,
 કર મેરો ગયો બુલ ઔર તપસી નકો જસ ગાયો,
 નેક મનમે નહીં લય ખાચોજી,

સૈર.

બેગ પ્રાન હરો ન કપી કો, યાને અતીમમ દુખ દીયા,
 બાટીકા નાસી હના દલ પુત્ર મેરા બધ કીયા,
 જ ન જાનેદું ન જાનેદું ન જાનેદું સોયા,
 મારને ધાચે નીસાચર નીરદઈ જીનકો હોયા,
 મુન પ્યારે... ઇતનેમેં લક્ષ્મીક્ષનજી મંત્રી સંગ આચે,
 મુન પ્યારે... આકે રાવન કો નીતીકી ખાત મુનાચે,
 મુન પ્યારે... નકી દુતકો બધના બિચીત બહોત સમજાચે,
 મીલાન, મત ધરો ધ્યાન હનુમાનસેં બીલકુલ જંકા,
 ઝટ ઝપટ કદ ગચે સીંધુ જલાદી લંકા-૧૧

ચૌક-૧૨

કર અંગ લંગ પઠ વહુ એ અંદર ખારી,
 મત હરો પ્રાન એ માનો ખાત હમારી,
 હૈ કપીકી સોલા પોંછકી અંગમેં સારી,
 ઇસે કરો હીન મંત્રીને કહા બીચારી,

ચૌપાઈ.

બેગ તેલ ઘૂત પટહી મંગાચો, બાંધહુ પોંછ અનલ સલગાચો,
 કરહુ બિપાય ન ખાર લગાચો, બીના પોંછ કર કપીહી પઠાચો,

દોહરો

લગે લપેટન પોંછરીયુ પટ ઘૂત તેલ લગાય,
તાહે બઢાયો સોચ કપી, લઈ સારઢા સહાય,

સોરઠો

જળ દીની વાહે જલાયે, કપીની બુક અટારી ચઢકે,
કીયો કુદ કુદ કપી રાયે, પહેલે તો ખંડ હેરે ગઢકે,
દીયો ઘર ઘર આગ લગાયે, મંદીરસે મંદીર બઢકે,
રહયો લંકામે ધુમ મચાયે કપી નામ રામકો પઢકે,

રંગત-૭૩.

દયાસે સીતા બરકે ઊસદમ બહે પવન ઊનચાસ,
લયો ક્ષનમે લંકાકો નાસજી,
અનાથ ઐસા જલે નચ લવ જીસકી જાયે અકાસ,
ફીરે નીસીચર તજ પ્રાનકી આશજી,

શૌર.

જનતા પહેલે મેથા કર હાય દસ મુખને કહા,
લેખ કપીકો ઘરકે આયો સુર બલી કોઇ મહા,
સખને સમજાયા મુજે મે જળ કપી મારન ચહા,
બન ગયા મુરખ ભરોસે રાજ નીતીકે રહા,
મુન ખ્યારે...અખતો ઇશ કપીકા કહીન હાત આના હય,
મુન ખ્યારે...લજ્યાસે લલા જીતે જીમર જના હય,
મુન ખ્યારે...આગે આયા મંત્રી ચોંકા સમજાના હય,
મીલાન—હય નહી સલામે મેરે કોઇ નર ઢંકા.

ઝટઝપટ કુદ ગયે સીંધુ જલાદી લંકા, ચૌક-૧૨

ચૌક-૧૩.

ઐસા તો કપીને કીયા કહર લંકામે,
બેહાલ ફીરે સારે નીસચર લંકામે,
ઇસતરહ લગાદી આગ જબર લંકામે,
ઐક બચા લલીક્ષન જીકા ઘર લંકામે,

૧૫
ઐપાઈ.

કુદ પડે પુની સાગર માંહી પોંછ ખુઝાય ગયો સીસા પાહી,
કલો ધર ધીર માત એહી ઠાહી એહેં પ્રભુ સંસય કછુ નાહો.

દોહરો

રામ દોહાઈ અબહીમે જતો સગ લેવાય,
પ્રભુ આજ્ઞા નહી કહે કપી નયન ન નીર બહાય.

સોરઠો

કટી હય ખીપતાકી બીર મત હીરદયમે ચીંતા કરતુ,
ઝટ એહેં શ્રી રઘુબીર બસ ધ્યાન ઊંહ કો ધરતુ,
છીનમે હરાહિં સખ ખીર રહો મનમે માત નીડરતુ,
દસકંધજો મારે તીર બધ કરીહેં દેખ નજરતુ.

રંગત-જીકી.

દેખંત હોઈહેં ખાટ માત દે કછુક નીસાનો સાથ,
દીચા જૈસે મોકા રઘુનાથજી,
સુનત બચન સીતાને દીઓ ચુડામની કપીકે હાથ.
નમાયો તુરંત કપીને માથજી.

શૈર.

દેકે આશીરવાદ બોલી જનકી ખીલ ખાયકે,
કહીચાં રઘુબરસુ મેરો ઇતનો મંદેસો જાયકે,
જો ન દરસન દેઈ હેં એક માહમે પ્રભુ આચકે,
તો ન રહી હેં પ્રાન મેરો સુન કપી ચીત લાયકે.
સુન પ્યારે... રઘુનાથસેં જાકે એહી ખીનતી કીજે,
સુન પ્યારે... એ ચુડામનો જાકે પ્રભુકે કર દીજે,
સુન પ્યારે... મત નેક લગઈહો ખાર ખેગ સુધ લીજે,
મીલાન, લંકા કે ખીચ બજ ગયા રામકા ડંકા,
ઝટઝપટ કુદ ગયે સીંધુ જલાદી લંકા

ચાક-૧૩.

ચાક-૧૪.

કી કપીને ચલતી ખાર ગરજના અયસે,
ગીર પડા ગર્ભ ગર્ભ નીકા જીસકી લયસે,

આયે સાગરકે પાર ગયે તે જયસે,
ઇનકે બલકા કર સકું મેં ઝરન કયસે.

ચૌપાઈ.

જામવંત અંગદ ઉઃ ધાયે હનુમાનકો હીરદય લગાયે,
હરખીત ચલે મધુર ફલ ખાયે જ્ય મીલી જુલી રઘુપતી પહું આયે,
હોહરો.

દેખ તહી છબ ધાયકે ગીરે ચરન હનુમાન,
ગહી ભુજ કપીહી ઉઠાયે ઝર લાયો કીપા નીધાન;
સોરઠો.

સીતાકા કહા સંદેશ કપીને ચુડામની દીના,
કીચો રઘુપતી મન અંદેસ ચીનકો લગાકે સીતા,
ઝટ ચઢીચે અવધ નરેસ હનુમાનને ખીનતી કીના,
સખ કરીહેં દુર કલેસે હય કઠીન સીયાકા જીના,
રંગત-જીકા.

જામવંતજીને કીર ખીલકુલ કહા હાલ કર જોર,
દહોં લંકાજીમીં પવન કીસોરજી,
ભર નયન ન જલ કહે રામ કર હીરદ સોચ અતી ધોર,
ચલુંગા અખ લંકાકી ઝોરજી,
સૌર.

જો ભલા ચાહો કહેતુ મુખસેં સીતા રામ હો,
પલમેં પુરન કામ હો પ્રથ્વીમેં તેરા નામ હો,
રામ કહેનેમે ખરચ કુછ બીના હોગા દામ હો
મોતકે દીન નામએ આયગા તેરે કામ હો.

સુન ખ્યારે...એ બના રંગીલા ખ્યાલ ગ્યાનકા આલા,
સુન ખ્યારે...હરેક મનમું મીસરા સાંચેકા ઢાલા,
સુન ખ્યારે...નહી દેખા ખુલુ દયાલ શા ગાને વાલા,
મીલાન... કહે માહાદેવશીંઘ કહે ખ્યાલ ઇશરકા;
ઝટઝપટ કુદ ગયે સોધુ જલાહી લંકે ચૌક-૧૪.
સમાપ્ત.

